

ימי עיון בתנ"ך תשפ"א

'והזר הקרב יומת' - בין פשטי המקראות למדרש חז"ל
הרב ד"ר יוסף מרקוס (seffy2@gmail.com)

ספרי במדבר קטז

"והזר הקרב יומת" - לעבודה. אתה אומר לעבודה, או לעבודה ושלא לעבודה. אמרת, ומה בעל מום שלא ענש בו מיתה לא ענש בו אלא לעבודה, זר שענש בו מיתה אינו דין שלא יענש בו אלא לעבוד? הא מה ת"ל "והזר הקרב יומת", לעבודה.

משנה סנהדרין ט, ו

זר ששמש במקדש רבי עקיבא אומר בחנק וחכמים אומרים בידי שמים.

ספרי זוטא במדבר יח, ג

אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו" - יכול אם נגעו יהו חייבין? אמרת 'אך', משום עבודת זר הן חייבין, אין חייבין משום מגע.

ספרא ויקרא שרצים א, א

ומנ' שאינו חייב אילא בשעת העבודה? תל' לו' "אתה ובניך". רבי או' נאמר כאן "בבואכם אל אהל מועד" ונא' להלן "בבואכם אל אהל מועד", מה בבואכם אל אהל מועד.... ואינו חייב אילא בשעת העבודה, אף "בבואכם אל אהל מועד" אמור כן... לא יהא חייב אילא בשעת העבודה.

תוספתא זבחים יב, יז

וזר וטבול יום מחוסר בגדים ומחוסר כיפורים ושלא רחוך ידים ורגלים ופרועי ראש ושתויי יין ששמשו כולן במיתה.